

Medlem af Inatsisartut Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit
C/O Bureau for Inatsisartut
/Her

Besvarelse af § 37 spm. nr. 244 i 2013

20-01-2014
Sags nr. 2010-040884
Dok. nr. 1440889

Du har den 3. december 2013 stillet følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Postboks 1015
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 32 50 02
E-mail: govsec@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

1. I svar af 29. november til Folketingets Grønlandsudvalgs spørgsmål om Inatsisartuts tilslutning til og vedtagelse af et ændringsforslag til Forslag til lov for Grønland om børns retsstilling og arvelov for Grønland (om de såkaldt juridisk faderløse), hvor et samlet Inatsisartut henstiller til, at staten yder en form for kompensation til de juridisk faderløse som har fået fastslået faderskabet, men med forslaget afskæres fra arv eller forhindres i at få fastslået faderskabet som følge af at en sag om bidragspligt er bortkommet eller ikke kan lokaliseres, skriver den danske regering, at "en eventuel etablering af en sådan kompensationsordning falder dog uden for rammerne af det foreliggende lovforslag, der regulerer retsforholdet mellem private parter, hvorfor henstillingen ikke medfører ændringer af lovforslaget". Hvad er Naalakkersuisuts mening om dette svar?
2. I Naalakkersuisuts svarnotat til andenbehandlingen af pkt. 17 skriver Naalakkersuisut, at "Naalakkersuisut støtter helt og holdent henstillingen om, at staten kompenserer de hidtil faderløse, som får fastslået faderskabet uden mulighed for arv samt de juridisk faderløse, som hindres i at få fastslået faderskab, fordi en sag om bidragspligt er bortkommet eller ikke kan lokaliseres". Hvad vil Naalakkersuisut gøre for, at denne kompensationsordning udmøntes i praksis?
3. Hvad er Naalakkersuisuts bud på en passende kompensation for de ramte juridisk faderløse, som beskrevet oven for?
4. Hvad har Naalakkersuisut ellers gjort sig af tanker om det af Inatsisartut vedtagne ændringsforslag, og hvilke implikationer mener Naalakkersuisut at ændringsforslaget kan medføre?

Spm. 1 og 2: Ved Inatsisartuts andenbehandling af forslag til Inatsisartutbeslutning om at Grønlands Selvstyre tiltræder forslag til lov om ændring af lov nr. 197 af 16. juni 1962 for Grønland om børns retsstilling og lov nr. 154 af 27. maj 1964 arvelov for Grønland, henviste jeg til, at Naalakkersuisut havde noteret, at et enigt lovudvalg ikke blot fremsatte forslag til Inatsisartutbeslutning om tiltrædelse af lovforslagene men også henstillede til, at staten burde yde en form for kompensation til de hidtil juridisk faderløse. Naalakkersuisut tilsluttede sig både beslutningsforslaget og henstillingen om økonomisk kompensation. Samtidig understregede jeg, at Naalakkersuisut mener, at der i denne sag er et stort gab mellem ret og rimelighed, men at Naalakkersuisut ikke har mulighed for at ændre menneskerettighederne. Hermed sigtede jeg til, at der efter international ret ikke er mulighed for, at de krænkede kan kræve erstatning, uanset at der har været tale om en årelang krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions bestemmelse om retten til familieliv.

Naalakkersuisut har noteret sig, at den danske regering har tilkendegivet, at en eventuel etablering af en sådan kompensationsordning falder uden for rammerne af det foreliggende lovforslag, der regulerer retsforholdet mellem private parter, hvorfor Inatsisartuts henstilling ikke medfører ændringer af lovforslaget. Jeg er bekendt med, at Folketingets Grønlandsudvalg har sat behandlingen af lovforslaget i bero på en samtidig afklaring af kompensationsspørgsmålet. Inatsisartut betingede ikke tiltrædelsen af lovforslaget af en samtidig afklaring af kompensationsspørgsmålet. En gennemførelse af lovforslaget vil være en klar og længe efterlyst forbedring for mange grønlandere, som kan få afklaret deres faderskabsforhold og for manges vedkommende få mulighed for også at arve. Ikke alle vil få denne mulighed, men vi må ikke risikere at en gennemførelse af lovforslaget bliver trukket i langdrag, eller at lovforslaget bliver trukket tilbage til skade for de mange og uden at der måske nogensinde vil kunne skabes en kompensationsordning for de færre. Naalakkersuisut ønsker at ændre den danske regerings holdning til kompensationsspørgsmålet, men vi finder at lovforslaget og kompensationsspørgsmålet bør behandles i to spor. Derfor har jeg også på mit seneste møde med statsminister Helle Thorning-Smidt redegjort for Inatsisartuts behandling af sagen og for Naalakkersuisuts holdning til samme. Jeg har samtidig fremført og fastholdt, at Naalakkersuisut mener, at lovforslaget uden en økonomisk kompensation kan føre til nogle vanskeligt forståelige og åbenbart urimelige resultater, og at det store gab mellem ret og retfærdighed begrundes ønsket om en økonomisk kompensation. Og jeg anser ikke dette emne for uddebatteret.

Spm. 3: Naalakkersuisut har ikke låst sig fast på, hvordan en sådan økonomisk kompensation kan udmåles, idet fastlåste positioner ikke er befordrende for en dialog i sagen. Åbnes der mulighed for drøftelse af udmåling af en økonomisk kompensation vil Inatsisartut blive inddraget i sagen.

Spm. 4: Jeg henviser til besvarelsen af spørgsmål 1 ovenfor.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga

Med venlig hilsen

Aleqa Hammond